

୨୭ ଜୁନ୍ ୨୦୨୪ ଖୂଡ଼ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ, ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ, ଚିଲପୋର୍ଡ

**ପବିତ୍ର ମଙ୍ଗା ସହର ଉତ୍ସ କରି ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍‌ଏ ନିଜ
ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ସହିତ ଭବ୍ୟତାର ସହିତ ମଙ୍ଗାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏବଂ ଅବୁ
ସୁଫିୟାନର ବିଶ୍ଵାସ ଆଣିବା ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା ।**

ଆଶହେଦୁ ଅଳିଲା ଇଲାହା ଇଲିଲୁହୁ ଓହଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ଓଅଶହେଦୁ ଅନ୍ତା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ନାବାଦ୍
ଫରଦୁବିଲୁ ହିମିନଶ୍ ଶେତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସମିଲୁ ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମଦୁ ଲିଲୁହି ରବିଲୁ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା
ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦିନ୍ । ଇସାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସାକା ନସତକନ୍ । ଇହଦିନସ୍ ସିରାତଲୁ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲୁ ଲଜିନା
ଅନ୍ତମତା ଅଲେହିମ୍ ଗେରିଲୁ ମଗ୍ଯୁବି ଆଲେହିମ୍ ଓଲଜ୍ଜାଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦୁ, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାୟ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ କହିଲେ; ଗତ ଖୂଡ଼ବାରେ
ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାନମାନମାନଙ୍କ ସେନା ବାହିନୀ ସହିତ ନିରବତାର ସହ ପବିତ୍ର ମଙ୍ଗା ସହରର
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଏବଂ ଶିବିର ଲଗାଇବାର ଚର୍କା ହୋଇଥିଲା । ତା'ପରେ ହୁକ୍କୁର ଦଶ ହଜାର ସ୍ଥାନରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ଞଳିତ
କରାଇଥିଲେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଓ ତାହାର ସାଥୀମାନେ ଏହି (ଆମହରା) ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ ।
ଏହାର ଆଂଶିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପୂର୍ବ ଖୂଡ଼ବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଥିଲା, ଆଜି ଅତିରିକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀର ଚର୍କା କରୁଅଛି ।

ହଜରତ ମୁସଲେହୁ ମଉଦ୍‌ର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ ଅବ୍ବାସର୍‌ମ୍ ଯେତେବେଳୁ
ଅବୁ ସୁଫିୟାନର ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ନିଜ ସହିତ ହୁକ୍କୁର ସାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବାକୁ ରାଜି
କରାଇଲେ ଏବଂ ନିଜ ସହିତ ଓଟରେ ବସାଇ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ
ଯେତେବେଳେ ହୁକ୍କୁର ସାନମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ଇସଲାମୀୟ ସେନାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ପରାକ୍ରମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳିତ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖୁଲା ସେ ଆଣ୍ୟର୍ୟ ଚକିତ ହୋଇଗଲା । ତାହା ହୃଦୟରେ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସି ଯାଇଥିଲା କାରଣ
ସେ ସାତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର କଥା ମନେ କରୁଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାନମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗା ସହରରୁ
ବିତାଢ଼ିତ କରିଦିଆ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜି ସେହି ପବିତ୍ର ଅବତାର ଦଶ ହଜାର ସୌନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ସହିତ ବିନା କୌଣସି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଅତ୍ୟାଚାର ତଥା ସଂଘର୍ଷରେ ସେହି (ପ୍ଲାବନ ଭୂମିରେ) ପଦାର୍ପଣ କରି ନେଇଥିଲେ । ହୁକ୍କୁର ଅବୁ
ସୁଫିୟାନର ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁ କହିଲେ; ତାହାକୁ ହଜରତ ଅବ୍ବାସର୍‌ମ୍ ସହିତ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ଯଦ୍ବାରା
ସେ (ଆମ) ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁ ସବୁକିଛି ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରିବ । ଯେତେବେଳେ ଫଳର ସମୟ ହେଲା ସେତେବେଳେ
ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ହୁକ୍କୁ କରି ସଫ୍ (ଧାତ୍ରି) ବାନ୍ଧି ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଲା, ତାହା ଦେଖୁ
ସେ ଘାବରା ହୋଇଗଲା ଯେ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା (ତାହାକୁ) ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ନୃତନ ପଞ୍ଚତି ଅବଲମ୍ବନ
କରାଯାଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଅବ୍ବାସର୍‌ମ୍ ତାହାକୁ କହିଲେ; ଏମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି । ନମାଜ ପାଠ
କରିବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଦେଖୁଲା ଯେ, ସହସ୍ର ମୁସଲମାନ ମହାଭାଗ ସାନମାନଙ୍କ ପଛରେ ରୁକ୍ତି
ଓ ସନ୍ଦା କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ ଅବ୍ବାସର୍‌ମ୍ ହୁକ୍କୁ କହିଲା; ମୁଁ କିସରା ଓ କେବଳ (ଜରାନ ଓ ରୋମ)
ର ଦରବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଉସ୍ତର୍ଗୀ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୌଣସି ସ୍ଥାଳେ ଦେଖୁ ନାହିଁ, ଯାହା
ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାନମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ହଜରତ ଅବ୍ବାସର୍‌ମ୍ ପୁନଃ କହିଲେ; ଏବେ ତୁମ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ହେବ ଯେ, ତୁମେ
ହୁକ୍କୁର ସାନମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ (ନିଜ ସକାଶେ) ଦୟା ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଯେତେବେଳେ ନମାଜ ଶେଷ ହେଲା ସେହିକଣି
ହଜରତ ଅବ୍ବାସର୍‌ମ୍ ଅବୁ ସୁଫିୟାନଙ୍କୁ ହୁକ୍କୁର ସାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ନେଲେ । ହୁକ୍କୁର ଅବୁ ସୁଫିୟାନଙ୍କୁ

ଏକେଶୁରବାଦ ଓ ନିଜ ଅବତାରରୁ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କହିଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ଏକ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲା କିନ୍ତୁ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା ଅବତାର ହେବା ବିଷୟରେ ଅସମ୍ଭବ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲା । ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର ସାଥ୍ ହକିମ ବିନ୍ ହୟାମ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଲସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ଵିକାର କରିନେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତାହାର ହୃଦୟ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ) ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇଥିଲା । ହକିମ ବିନ୍ ହୟାମ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ, କ'ଣ ଏହି ସେନା ନିଜ ବଂଶଜଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବା ସକାଶେ ଆସିଛି ? ଏହାର ସଂକଷିତ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ କହିଲେ; ମକ୍କାବାସୀ ଅନୀତି, ପ୍ରତିଜ୍ଞାଭଙ୍ଗ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ପୂର୍ବକ ରକ୍ତପାତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ (ଆମେ) ଏପରି କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲୁ । ପୁନଃ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା କହିଲେ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖଣ୍ଡା ଉତ୍ସୋଳନ କରିବେ ନାହିଁ ଅଥବା ନିଜ ଘରେ ନିରବ ରହିବେ ଅଥବା ଅବୁ ସୁଫିୟାନ, ହକିମ ବିନ୍ ହୟାମ ଅଥବା ମସଜିଦେ ହରାମରେ ଶରଣ ନେବେ ତାହାକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ହଜରତ ଅବ୍ବାସ ସଂଖ୍ୟା ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକଟ କଲା ଯେ, ତାହାର ଲସଲାମ ଏବେ ଦୁର୍ବଳ । ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା କହିଲେ; ତାହାକୁ ଅଟକାଅ ଯଦ୍ବାରା ସେ ଲସଲାମ ସେନାକୁ ସ୍ଵଚନ୍ଦ୍ରରେ ଅବଲୋକନ କରିନେଉ । ଅତଃ ହଜରତ ଅବ୍ବାସ ସଂଖ୍ୟା ଅବୁ ସୁଫିୟାନକୁ ଏକ ଘାଟିରେ ଅଟକାଇ ନେଲେ । ଯେଉଁସ୍ତଳେ କବିଲାର ସେନା ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କଲା । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଲସଲାମୀୟ ସେନାର ପ୍ରତାପ ଓ ପରାକାଷ୍ଠା ଅବଲୋକନ କରିନେଲା । ଅନସାର ଦଳର ସେନାଧକ୍ଷ ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଇ ଉତ୍ସୋଜିତ ହୋଇ କହିଲେ; ଆଜି ସଂଘର୍ଷର ଦିନ, ଆଜି କାବା'ର ପରମରା ବଜାୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହାର ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଆଲୋଚନା କରିବାରୁ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା ଯିଏକି ସ୍ଵୟଂ ଏକ ସେନ୍ୟ ଦଳର ସହିତ ପ୍ରସ୍ତାନ କରୁଥିଲେ, ଯାହାର ଧୂଜା ହଜରତ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ ସଂଖ୍ୟା ନିକଟରେ ରହିଥିଲା । ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ଦୁଯାୟ ଯେତେବେଳେ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା; ହେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ରସ୍ତୁଳ ! କ'ଣ ଆପଣ ନିଜ ବଂଶ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ? କ'ଣ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଇ ଆପଣ ସଂଖ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି କଥା କହୁଛନ୍ତି ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଦଳ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଝାଣ୍ୟାର୍ଥମାନ ଅଳ୍ଲାଙ୍କର ରାଣ ଦେଉଛି, ଆପଣ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ପବିତ୍ର, ଦୟାଲୁ ଓ ନମ୍ର ଆଚରଣକାରୀ । ଏଥରେ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା କହିଲେ; ସାଦ୍ ଭୁଲ କଥା କହିଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନ ତ ଦୟା ଓ କ୍ଷମା କରିବାର ଦିନ, ଆଜି ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପବିତ୍ର ପାଠସ୍ତୁଲୀ କାବାକୁ ଗୌରବାନ୍ୟାତ କରିବେ ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଙ୍କାଳୀ କୁରେଶକୁ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ତା'ପରେ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଇ ନିକଟକୁ ସମେଶ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଧୂଜା ନେଇ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହଜରତ କୈସ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମନ୍ଦିର ସଂଖ୍ୟା ଏଥୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଏପରି ଆପଣ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ମନସାପ ହେବାର ଉପାୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନସାରଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଧକ୍କା ଲାଗିବାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିନେଲେ । ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା କୈସଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିଲା । କାରଣ କୈସ ଅତି ସଦାଚାରୀ ଓ ପୁଣ୍ୟବାନ ସ୍ଵଭାବର ଯୁବକ ଥିଲେ । ଜରନେ ଅବି ଶୈବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ହଜରତ ଅବ୍ବାସ କହିଲେ; ହେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ରସ୍ତୁଳ ! ଆପଣ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦେଲେ ମୁଁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଲସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଢାକରା ଦେବି । ଆଉ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଦେବେ । ଅତେବଂ ହୁକୁର ସଂଖ୍ୟା ଏକ ଧବଳ ଖଳର ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ସେ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ହେ ମକ୍କାବାସ ! ଲସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନିଅ, ତୁମକୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । ତୁମ ନିକଟକୁ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ସେନା ବାହିନୀ ଆସିଅଛି ଯାହାର ପ୍ରତିଦ୍ୱାଦ୍ସିତା କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତୁମର ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମନ୍ଦିର ସଂଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ନିଜ ମନରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ଥିଲା ଯେ, ମୁଁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ମାର୍ଗ ସମତୁଳ କରିଦେଇଛି । ତାହାର ପତ୍ରୀ ହିନ୍ଦୀ ଯେ, ଲସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ

ସକାଶେ ଘୃଣା ଓ ଦୈଷଭାବ ରଖୁବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହେବା ସହିତ ଜଣେ ବୀର ଓ ସାହାସି ମହିଳା ଥିଲା, ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ନିଜ ସାମାର ଦାତି ଧରିନେଲା । ଆଉ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ଡାକ ଛାଡ଼ିଲା ଯେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆସ ଓ ଏହି ମୁଖ୍ୟବୃଦ୍ଧ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିଦିଅ । କାରଣ ଏ ତୁମକୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କି ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯାଆ, ଯାଇ ନିଜ ଓ ନିଜ ସହରର ସମ୍ବାନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର) ମୁକାବିଲା କର, ସେ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଘୋଷଣା କରୁଅଛି । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ତାହାର ହରକତ ଦେଖୁ କହିଲା; ହେ ମୁଖ୍ୟ ମହିଳା ! ଏହା ଏପରି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସେଜିତ) କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ । ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଆ ଓ ନିଜ ଘରେ ଲୁଚିପଡ଼, କାରଣ ମୁଁ ସେହି ବିଶାଳ ସେନାକୁ ଦେଖୁ ଆସିଛି ଯାହାର ମୁକାବିଲା କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଆରବବାସୀ ମଧ୍ୟ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଇସଲାମୀୟ ସେନା ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଘଟଣା ହଦିସ୍ତର ପୁସ୍ତକ ବୁଖାରୀରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହଜରତ ଉର୍ଫାଃ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ହୁକ୍କୁର^{୧.୩} ହଜରତ ଜୁବେର^{୧.୪} ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ମକ୍କାର ଉପର ଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ କଦାରେ ପ୍ରବେଶ କର । ସେ ନିଜ ଧୂଜା ହୁକ୍କୁନ୍ ୧୦ରେ ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ମହାଭାଗ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନ ଅଧିକୃତ କରି ରଖୁଥାନ୍ତୁ । ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଉ୍ରଲିଦ୍^{୧.୫} ଇସଲାମୀୟ ସେନାର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ମୁତ୍ୟନ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ୟ ଦଳରେ ଅସଲମ, ସୁଲେମ, ଗପାର, ମୁଜିଯନାଃ ଓ ଜୁହେନାଃ ଦଳ ସାମିଲ ଥିଲେ । ହୁକ୍କୁର^{୧.୬} ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ମକ୍କା ସହରର ନିଜ ଭାଗରେ ଆସିଥୁବା ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ । ହୁକ୍କୁର^{୧.୭} ତାଙ୍କୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଘରେ ଧୂଜା ଲହରାଇବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ । ପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀକ ହଜରତ ଅବୁ ଉବେଦାଃ ବିନ୍ ଜରାଃ^{୧.୮} ତାଙ୍କୁ ପଦାତିକ ସୌନ୍ୟକଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ହୁକ୍କୁର^{୧.୯} ନିଜ ସେନାଧକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ନିଜ ହସ୍ତ ବିରତ ରଖୁବେ । କେବଳ ତାହା ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବେ ଯେ, ତାଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିବ ।

ଯେତେବେଳେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୧} ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମକ୍କାର କିଛି ଖଳ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସରଦାର ଯେପରିକି ସଫ୍ରାନ୍, ଅକ୍ରମା ଓ ସୋହେଲ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଖଦମା ସ୍ଥାନରେ କୁରୋଶ, ବନ୍ଦୁ ବକର ଓ ହଜିଲିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ । ସେମାନେ ଶପଥ କରି କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୨} ନିଜ ଶକ୍ତି ବଳରେ (କଦାପି) ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ବକରର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜମାଶ ବିନ୍ କୌଶ ମଧ୍ୟ ବେଶ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ସହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାର ପଡ଼୍ରୀ ତାହାକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଲେ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୩} ମୁକାବିଲା କରିବା ସମ୍ଭାବ ନୁହେଁ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସେ ଖଦମା (ସ୍ଥାନକୁ) ଚାଲିଗଲା । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଉ୍ରଲିଦ୍^{୧.୪} ରେ ସୌନ୍ୟଦଳ ସେଠାରୁ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ମୁକାବିଲା କଲେ ଏବଂ ଏପରି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ପରିଶାମ ସ୍ଵରୂପ ବନ୍ଦୁ ବକରର ୨୦ ଓ ହଜିଲିର ୩ ଅବା ୪ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଶହିଦ୍ ହେଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ଭାଷ୍ଟଣ ପରାଜ୍ୟର ସମ୍ବୁଦ୍ଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗକୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ଜମାଶ ବିନ୍ କୌଶ ମଧ୍ୟ ରଣକ୍ଷେତ୍ର ଛାଡ଼ି ପଳାଯନ କରି ନିଜ ଘରେ ଆମ୍ବଗୋପନ କଲା ଏବଂ ନିଜ ପଡ଼୍ରୀକୁ କହିଲା ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦିଅ । ଏଥରେ ତାହାର ପଡ଼୍ରୀ ତାକୁ କଟାଶ କଲେ, ଫଳତ୍ୟ ଜମାଶ ଅପମାନିତ ହୋଇ କବିତା ପାଠ କଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେ ଖଦମାର ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖୁ ନେଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଜାଣି ପାରିଥାନ୍ତା ଯେ ସଫ୍ରାନ୍, ଅକ୍ରମା ସମସ୍ତେ ପଳାଯନ କରି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଖଣ୍ଡା ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା ।

ହଦିସ୍ତର ପୁସ୍ତକ ବୁଖାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜରତ ଖାଲିଦ୍^{୧.୫} ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ସୌନ୍ୟକଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଏବେ ଯେତେବେଳେ କି ମକ୍କାବାସୀ (ହୁକ୍କୁର^{୧.୬} ଠାରୁ) ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ ଲାଭ କରିନେଲେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୭} ନିଜର ପ୍ରାଣ ଉସ୍ତରକାରୀ ସାଥୀ, ବିଶ୍ୱଷ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ପାସୋରି

ନଥୁଲେ । ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମାତ୍ର ସଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମକ୍କାର ଗଳିମାନଙ୍କରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ନିଯର୍ଯ୍ୟାତନା ଦିଆଯାଉଥିଲା, ତାହା ମନେ ପଡ଼ୁଥିବ । ହଜରତ ବିଲାଲ୍ ଯାହାଙ୍କୁ ରସିରେ ବାନ୍ଧି ପଥୁରିଆ ଜମିରେ ଘୋସରା ଯାଉଥିଲା, ଆଜି କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଲାଲ୍ ବିଜୟୀ ସେନାଦଳରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମନମସ୍ତିଷ୍କରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ଦୃଶ୍ୟ ସତେଜ ହୋଇ ଉଠିଥିବ । ହୁକ୍କୁର^୩ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଜରୁରୀ ମଣିଲେ ଏବଂ ଦେଖ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୪ କିଭକି ସୁଦର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ । ହଜରତ ମୁସଲେହ^୫ ମନ୍ଦିର^୬ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ମକ୍କା ବିଜୟ ସମୟରେ ମହାଭାଗ ହଜରତ ବିଲାଲ୍^୭ ଭାଇ ଅବି ରତ୍ନିହା^୮ କିନ୍ତୁ ଧୂଜା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ଘୋଷଣା କରିଦେଲେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଧୂଜା ତଳେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏଥୁ ସହିତ ହଜରତ ବିଲାଲ୍^୯ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସ୍ଵୟଂ ଯାଇ ମକ୍କାର ଗଳିରେ ଘୋଷଣା କରିଦିଆ । ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଏକ ଗତୀର ବୁଝିଞ୍ଚାନୀ ଓ ଉଛ ଇସଲାମୀୟ ଚରିତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଥିଲା । ବିଲାଲ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ମକ୍କାର ସେହି ଗଳିକଦିରେ ଭୀଷଣ କଷଣ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମହାଭାଗ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧୦} ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ଖଣ୍ଡାରେ ନେଇ ନଥୁଲେ, ବରଂ ବିଲାଲଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଘୋଷଣା କରିବାର ପ୍ରତିନିଧି କରିଦେଲେ । ଏଥୁରେ ବିଲାଲ୍^{୧୧} ହୃଦୟରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଅଗ୍ରି ପ୍ରେମ ଓ ଗରିମାରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିଲାଲ୍ ସେହିକ୍ଷଣେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବେ ଯେ, ସେ କେବେ କୁୱତଦାସ ଥିଲେ ଏବଂ ଅପମାନ ଓ ପରିହାସର ପାତ୍ର ଥିଲେ, ଆଉ ଆଜି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିଶୋଧ ହଜରତ ଯୁସୁଫ୍^{୧୨} ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଠାରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା । କାରଣ ହଜରତ ଯୁସୁଫ୍^{୧୩} ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ କି ହୁକ୍କୁର^{୧୪} ନିଜ ଜାତିକୁ ଜଣେ କୁୱତଦାସ ମାଧ୍ୟମରେ କରିଦେଲେ । ଏହି ଆଚରଣ କେବଳ ଇସଲାମୀୟ ନ୍ୟାୟ ଓ କ୍ଷମା କରିବାର ଉଛସିନ ନମୂନା ଥିଲା ତାହା ନୁହଁ, ବରଂ ବିଲାଲ୍^{୧୫} ପରି ଦୁର୍ବଳ, ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ଓ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବାର ଅସାଧାରଣ ପ୍ରମାୟ ଥିଲା । ଯାହାକି ଇସଲାମର ଇତିହାସରେ ଚିର ସ୍ଵରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ ।

ପରିଶେଷରେ ମହାମହିମ ହୁକୁର ଅନ୍ତରଥିରୁ କହିଲେ; ଏହା ଆମ ମୁନିବଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଶୌଳୀ ଥୁଲା, ଅଳ୍ଲାହୁମା ସଲି ଅଳା ମୁହମ୍ମଦିନ୍ ଓ ଆଲା ଆଲି ମୁହମ୍ମଦିନ୍ ଓ ବାରିକ୍ ଓ ସଲିମ୍ ଜନ୍ମକା ହମିଦୁମ୍ ମନିଦ୍ ହୁକୁର ଅଧୂକନ୍ତୁ କହିଲେ; ଏହା ପବିତ୍ର ମଙ୍ଗା ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଥୁଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ଜନନ୍ତାଥିଲୁଣ୍ଡାଇ ଆସନ୍ତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବ । ଖୁବବାର ଶେଷ ଭାଗରେ ହୁକୁର ଅନ୍ତରଥିରୁ ମୃତ ଶ୍ରୀମତୀ ଅମିନା ଶହେନାଙ୍କ ସାହେବା ପଢ଼ୁ ଶ୍ରୀମାନ ଜନାମୁଲ୍ଲାଇ ସାହେବ ଲାହୋର ନିବାସୀଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍କା କରି ନମାଜ ଜୁମା ପରେ ତାଙ୍କର ନମାଜ ଜନାଯାଇ ଗାଏର ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଅଳ୍ପମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତକିନୁହୁ ଓନସତଗର୍ତ୍ତିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତଓକ୍କଲୁ ଅଳ୍ପହି ଓ ନତନୁବିଲ୍ଲା
ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସରଷାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହଦିହିଲ୍ଲା ଫଳାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁନ୍ଦରିଲହୁ ଫଳା ହାଦିଷା
ଲହୁ ଓନଶହଦୁ ଅଳ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲିଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମୁଲ୍ଲାହା
ଇମ୍ବଲିଲାହା ସାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଳେ ଓଲ୍ ଇହସାନି ଓଇତାଇଜିଲ କୁରବା ଓସନ୍ଦା ଅନିଲ୍ ଫହଣାଇ ଓଲ୍ ମୁନ୍କରି ଓଲ୍ ବଗଇ
ସୁଇନ୍ଦୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲାହା ସୁଯକୁରୁକୁମ୍ ଓଦତହୁ ସୁସତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍ଲିକରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍ବର ।

A decorative horizontal separator at the bottom of the page, featuring four distinct groups of three five-pointed stars each, rendered in a dark gray color.

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

27th June 2025

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan